

кои малки търкалца, че ся въртятъ непре-
станно, както въ часовникъ-тъ.

М. Защо мыслишь така, Иванчо?

И. Знаешъ ли, мамо, кога ми показа мал-
кы-ты оныя нѣща въ часовникъ-тъ? молихъ
ти ся, дай ми да ги видѣхъ пакъ.

М. Ела земи часовникъ-тъ.

И. Мамо, какъ ся викатъ малкы-ты оныя
нѣща, които показувать кой е часъ?

М. Тѣ ся викатъ показатели.

И. Азъ мысляхъ, както часовникъ-тъ ка-
ратъ малкы-ты търкалца, така и въ Еленкж
има нѣщо, та подига ржцѣ-тъ и'.

М. Трѣбе да опытаме, за да намѣримъ,
кое е онова нѣщо, което е въ Еленкж и по-
дига ржцѣ-тъ и'.

И. Това никога не може да бжде.

М. Защо?

И. Ты не можешъ отвори Еленкж за да
видишь що има въ неѣ, защото ѣхъ уби-
вань.

М. Това не щемъ да направимъ никога. Но
помнишь ли онова малко момче, кое-то ланы
презъ зимж-тъхъ умрѣ въ малкж-тъхъ колибж,
която е оттамъ мостъ-тъ, и тя заведохъ да
го видишь, догдѣ още не бѣхж го погребли.

И. Помнѣхъ. Нищо друго до сега не бѣше
мя направление да дойдж толкова въ себе-си,
както мъртво-то онова момче, което ланы
презъ зимж-тъхъ умрѣ. Азъ похванахъ бузж-
тъхъ му и бѣше студена като ледъ. Хванахъ
му ржкж-тъхъ, и бѣше изсжхнала, и не може-